

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง ขอบทความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การสั่งและนำเข้า
ซึ่งอาวุธปืนรายห้างหุ้นส่วนจำกัด ปืนเอกภัทร

กรมการปกครองได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๓๐๗.๔/๑๗๒๓๒ ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้เคยมีความเห็นในบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การสั่งและนำเข้าซึ่งอาวุธปืนรายห้างหุ้นส่วนจำกัด ปืนเอกภัทร (เรื่องเสร็จที่ ๕๓๓/๒๕๕๖) ว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปืนเอกภัทร ได้สั่งหรือนำเข้าซึ่งอาวุธปืนโดยไม่มีใบอนุญาตให้สั่งหรือนำเข้าซึ่งอาวุธปืนจากนายทะเบียนท้องที่กรุงเทพมหานคร จึงเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ อันเป็นความผิดสำเร็จแล้ว การที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปืนเอกภัทร ได้นำใบอนุญาตให้สั่งหรือนำเข้าซึ่งอาวุธปืนที่นายทะเบียนออกให้ในภายหลังมาแสดง ยังเป็นการยืนยันว่าในขณะที่สั่งและนำเข้าซึ่งอาวุธปืนรายห้างหุ้นส่วนจำกัด ปืนเอกภัทร ไม่มีใบอนุญาตให้สั่งหรือนำเข้าซึ่งอาวุธปืนแต่ประการใด ดังนั้น ใบอนุญาตที่ออกให้ในภายหลัง จึงไม่สามารถทำให้ความผิดที่สำเร็จแล้วกลับมาชอบด้วยกฎหมายได้ และส่งผลให้อาวุธปืนที่นำเข้ามาโดยฝ่าฝืนกฎหมายเป็นของต้องจำกัดตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๕๖๙ นั้น

กรมการปกครองพิจารณาแล้วมีความเห็นแย้งดังต่อไปนี้

(๑) การจัดหาอาวุธปืนเพื่อเป็นสวัสดิการของกรมการปกครองไม่อยู่ในบังคับบทบัญญัติว่าด้วยการสั่งหรือนำเข้าอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนสำหรับการค้า เพราะการที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปืนเอกภัทร เป็นผู้แทนสั่งและนำเข้าอาวุธปืน เป็นเพียงขั้นตอนของการปฏิบัติให้เป็นไปตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๐๘/๒๕๓๕ เรื่อง จำกัดการออกใบอนุญาตให้บุคคลสั่งหรือนำเข้าซึ่งอาวุธปืนบางชนิด ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่กำหนดให้ร้านค้าอาวุธปืนเป็นผู้สั่งหรือนำเข้าแทนเท่านั้น

(๒) อาวุธปืนที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปืนเอกภัทร สั่งนำเข้าแทนกรมการปกครอง เพื่อเป็นสวัสดิการไม่ใช่อาวุธปืนสำหรับการค้าตามมาตรา ๒๔ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ แต่เป็นอาวุธปืนที่กรมการปกครองสั่งนำเข้าโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ โดยได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน และห้างหุ้นส่วนจำกัด ปืนเอกภัทร ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตภายในเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ

(๓) เมื่อกรมการปกครองได้ถือปฏิบัติตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ และคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๐๘/๒๕๓๕ เรื่อง จำกัดการออกใบอนุญาตให้บุคคลสั่ง หรือนำเข้าซึ่งอาวุธปืนบางชนิด ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยชอบแล้ว และถือว่ากรมการปกครองเป็นเจ้าของอาวุธปืนที่ส่งนำเข้าเพื่อเป็นสวัสดิการ

กรมการปกครองจึงขอให้ทบทุนความเห็นตามมติคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อกรมการปกครองและส่วนราชการที่เกี่ยวข้องจะได้ถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อไป

โดยที่ปัญหากฎหมายดังกล่าวเป็นประเด็นปัญหาสำคัญที่ต้องการความรอบคอบในการพิจารณา และเพื่อเป็นแนวบรรทัดฐานในการปฏิบัติราชการต่อไป เลขธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงอาศัยอำนาจตามข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง^๑ แห่งระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าด้วยการประชุมคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ จัดให้มีการประชุมร่วมกันของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) และ (คณะที่ ๑๑) เพื่อประชุมปรึกษาหารือร่วมกันเป็นกรณีพิเศษ

คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมคณะที่ ๑ และคณะที่ ๑๑) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมการปกครองโดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมศุลกากร) ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง) และผู้แทนกระทรวงยุติธรรม (กรมสอบสวนคดีพิเศษ) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริง ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้แก่ผู้แทนกรมการปกครองและผู้แทนกรมศุลกากร ดังต่อไปนี้

๑. ผู้แทนกรมการปกครองได้ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า อำนาจในการสั่งและนำเข้าอาวุธปืนของกรมการปกครองเกิดขึ้นนับตั้งแต่วันที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้อนุมัติโครงการจัดหาอาวุธปืนเพื่อเป็นสวัสดิการ ส่วนการสั่งและนำเข้าอาวุธปืนเป็นเพียงขั้นตอนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๐๘/๒๕๓๕ ฯ ซึ่งกำหนดว่า หากบุคคลใดจะสั่งหรือนำเข้าซึ่งอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนแล้ว จะต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และในการขอส่งอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนดังกล่าวต้องให้ผู้รับใบอนุญาตทำการค้าอาวุธปืนเป็นผู้สั่งหรือนำเข้าแทนเท่านั้น และให้นับรวมจำนวนอาวุธปืนตามโครงการดังกล่าวนั้น ข้าราชการในสังกัดและเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่น ๆ จะต้องยื่นคำขอและชำระเงินค่าอาวุธปืนที่ส่งจองก่อน ส่วนกรมการปกครองจะชำระเงินค่าอาวุธปืนให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปืนเอกภัทร เมื่อได้ส่งมอบอาวุธปืนให้แก่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่น ๆ ซึ่งส่งจองแล้ว

๒. ผู้แทนกรมศุลกากรชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า ตามข้อเท็จจริงที่กรมการปกครองหารือมานี้ กรมศุลกากรตรวจสอบแล้วพบว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปืนเอกภัทร ได้นำเข้าอาวุธปืนโดยไม่มีใบอนุญาตให้สั่งหรือนำเข้าอาวุธปืน (ป.๒) ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ จึงได้ดำเนินการเปรียบเทียบปรับและปล่อยอาวุธปืนที่นำเข้าผ่านพิธีการศุลกากรซึ่งการเปรียบเทียบปรับดังกล่าวไม่ได้มีผลทำให้คดีระงับ เพราะยังต้องส่งเรื่องให้คณะกรรมการเปรียบเทียบปรับพิจารณาอีกครั้ง

^๑ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ต้องการความเชี่ยวชาญเฉพาะในหลายด้านหรือต้องการความรอบคอบในการพิจารณาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เลขธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาอาจขอให้กรมการกฤษฎีกาสองหรือสามคณะมาประชุมปรึกษาหารือร่วมกันเป็นกรณีพิเศษก็ได้

สำหรับอาวุธปืนที่ส่งหรือนำเข้าที่เหลืออยู่อีกจำนวนสีพันกว่ากระบอกนั้น กรมศุลกากรได้ยึดไว้ โดยไม่มีการเปรียบเทียบปรับ เนื่องจากเห็นว่าเป็นการนำเข้าอาวุธปืนโดยไม่มีใบอนุญาตฯ (ป.๒) ซึ่งนอกจากเป็นความผิดฐานส่งหรือนำเข้าอาวุธปืนโดยไม่มีใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ แล้ว ยังเป็นความผิดฐานนำของต้องจำกัดเข้ามาในราชอาณาจักรตามพระราชบัญญัติศุลกากรฯ อีกด้วย จึงเป็นกรรมเดียวผิดกฎหมายหลายบท ซึ่งตามมาตรา ๙๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญากำหนดให้ ต้องลงโทษบทหนัก กรมศุลกากรจึงได้ยึดอาวุธปืนที่เหลือดังกล่าวไว้เพื่อดำเนินคดีตามกฎหมาย

คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมคณะที่ ๑ และคณะที่ ๑๑) ได้พิจารณา ข้อหาดังกล่าวประกอบกับได้รับฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่า มีประเด็นความเห็นแย้งที่จะต้องพิจารณาสองประเด็น ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่หนึ่ง การจัดหาอาวุธปืนเพื่อเป็นสวัสดิการของกรมการปกครอง ต้องอยู่ในบังคับบทบัญญัติว่าด้วยการส่งหรือนำเข้าอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนหรือไม่ นั้น เห็นว่าพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ มาตรา ๗^๒ และมาตรา ๒๔^๓ ได้บัญญัติห้ามการนำเข้าซึ่งอาวุธปืนฯ ไม่ว่าจะเป็นการนำเข้าส่วนบุคคลหรือสำหรับการค้า และใช้บังคับกับบุคคลทุกคนไม่ว่าจะเป็น ประชาชนทั่วไปหรือหน่วยงานของรัฐ เว้นแต่เป็นอาวุธปืนฯ ที่เป็นของราชการหรือของ หน่วยงานราชการหรือรัฐวิสาหกิจ เฉพาะที่มีหรือใช้เพื่อป้องกันประเทศหรือรักษาความสงบเรียบร้อย ของประชาชนหรือในการป้องกันและรักษาทรัพย์สินอันสำคัญของรัฐ หรือที่มอบให้ประชาชน มีและใช้เพื่อช่วยเหลือราชการของทหารและตำรวจหรือของหน่วยงานราชการ แล้วแต่กรณี ดังที่บัญญัติยกเว้นไว้ในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง (๑)^๔ หรือที่เป็นของเอกชนเฉพาะกรณีดังที่บัญญัติไว้ ในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๓)^๕ สำหรับอาวุธปืนที่กรมการปกครองส่งหรือนำเข้า หรือ มอบหมายให้เอกชนส่งหรือนำเข้าเพื่อจำหน่ายให้แก่บุคคลอื่นเป็นสวัสดิการนั้น ก็ไม่อาจถือได้ว่าเป็นอาวุธปืนของกรมการปกครอง หากแต่เป็นการส่งและนำเข้ามาเพื่อจำหน่ายให้บุคคลอื่น

^๒มาตรา ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดทำ ซ้อม มี ใช้ ส่ง หรือนำเข้า ซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่

^๓มาตรา ๒๔ ห้ามมิให้ผู้ใดทำ ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะ ส่ง นำเข้า มี หรือจำหน่าย ซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนสำหรับการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่

^๔มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่มาตรา ๘ ทวิ มิให้ใช้บังคับแก่

(๑) อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ของ

(ก) ราชการทหารและตำรวจที่มีหรือใช้ในราชการ

(ข) หน่วยงานราชการที่มีหรือใช้เพื่อป้องกันประเทศหรือรักษาความสงบเรียบร้อย ของประชาชน

(ค) หน่วยงานราชการหรือรัฐวิสาหกิจที่มีหรือใช้ในการป้องกันและรักษาทรัพย์สิน อันสำคัญของรัฐ

ฯลฯ

ฯลฯ

^๕มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่มาตรา ๘ ทวิ มิให้ใช้บังคับแก่

ฯลฯ

ฯลฯ

(๒) อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนประจำเรือเดินทะเล รถไฟ และอากาศยานตามปกติ ซึ่งได้แสดงและให้พนักงานศุลกากรตรวจตามกฎหมายแล้ว

(๓) ดอกไม้เพลิงสัญญาณประจำเรือเดินทะเล อากาศยาน และสนามบินตามปกติ

ฯลฯ

ฯลฯ

อีกต่อหนึ่ง แม้ว่าการกรมการปกครองจะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ให้ดำเนินการเพื่อจัดเป็นสวัสดิการ การอนุญาตดังกล่าวเป็นเพียงการอนุญาตในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาในระดับกระทรวงให้ส่วนราชการในสังกัดดำเนินการในเรื่องที่มีใช้เป็นหน้าที่โดยตรงของส่วนราชการนั้นได้เท่านั้น มิได้มีผลให้บุคคลใดได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย การดำเนินการสั่งและนำเข้าอาวุธปืนจึงยังคงต้องปฏิบัติตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๒๔ แล้วแต่กรณี

ประเด็นที่สอง ทิวาอาวุธปืนที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปืนเอกภพฯสั่งนำเข้าแทน กรมการปกครองเพื่อเป็นสวัสดิการไม่ใช่อาวุธปืนสำหรับการค้าตามมาตรา ๒๔^๖ และมาตรา ๓๐^๗ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ แต่เป็นอาวุธปืนที่กรมการปกครองสั่งนำเข้าโดยอาศัยอำนาจ ตามมาตรา ๗^๘ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ โดยได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน และห้างหุ้นส่วนจำกัด ปืนเอกภพฯได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตภายในเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๑๖^๙ และ มาตรา ๑๗^{๑๐} แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ เป็นการชอบแล้วหรือไม่ เห็นว่า แม้อธิบดี กรมการปกครองจะเป็นนายทะเบียนท้องที่ตามมาตรา ๗ แต่บทบัญญัติดังกล่าวก็มีได้ให้อำนาจ กรมการปกครองที่จะสั่งหรือนำเข้าอาวุธปืนได้โดยไม่ต้องได้รับอนุญาต นอกจากนั้น ในพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ได้กำหนดเรื่องการสั่งหรือนำเข้าอาวุธปืนไว้ ๒ กรณี ได้แก่ กรณีที่หนึ่ง การสั่งหรือนำเข้าอาวุธปืนส่วนบุคคลตามมาตรา ๗ และกรณีที่สอง การสั่งหรือนำเข้า อาวุธปืนสำหรับการค้าตามมาตรา ๒๔ ซึ่งทั้งสองกรณีนอกจากต้องได้รับใบอนุญาตจาก นายทะเบียนท้องที่แล้ว ผู้รับอนุญาตยังต้องนำใบอนุญาตดังกล่าวไปแสดงต่ออธิบดีกรมศุลกากร หรือเจ้าพนักงานที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมศุลกากรก่อนสั่งหรือนำเข้าตามมาตรา ๓๐ และ เมื่ออาวุธปืนตามใบอนุญาตดังกล่าวเข้ามาถึงแล้ว ต้องไปรับจากพนักงานศุลกากรภายในกำหนด

^๖โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

^๗มาตรา ๓๐ ผู้รับอนุญาตให้ส่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน ต้องนำใบอนุญาตนั้นไปแสดงต่อ อธิบดีกรมศุลกากรหรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีกรมศุลกากรมอบหมายเพื่อการนี้ก่อนส่ง

^๘โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^๙มาตรา ๑๖ ในการนำเข้าซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน ให้ผู้นำเข้าแจ้งเป็นหนังสือ และส่งมอบอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนไว้แก่พนักงานศุลกากร ณ ด่านที่แรกมาถึงจากนอกราชอาณาจักร เว้นแต่ในกรณีซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนดให้มอบแก่พนักงานศุลกากร ณ ด่านอื่น

เมื่อพนักงานศุลกากรได้รับหนังสือแจ้งและรับมอบอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนไว้แล้ว ให้แจ้งเป็นหนังสือไปยังนายทะเบียนท้องที่ที่ใกล้ที่สุด

แต่ถ้าผ่านเข้ามาในท้องที่ที่ไม่มีด่านศุลกากร ให้ผู้นำเข้าแจ้งเป็นหนังสือและส่งมอบอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนไว้แก่นายทะเบียนท้องที่ หรือผู้ทำการแทนนายทะเบียนท้องที่ที่ใกล้ที่สุดโดยไม่ชักช้า

^{๑๐}มาตรา ๑๗ ภายในกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันส่งมอบอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน แก่พนักงานศุลกากรหรือนายทะเบียนท้องที่ตามมาตรา ๑๖ ในกรณีที่ผู้นำเข้ายังไม่ได้รับอนุญาต ให้ผู้นำเข้า ยื่นคำขอรับใบอนุญาตนำเข้าซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนนั้นต่อนายทะเบียนท้องที่ที่ตนมีถิ่นที่อยู่

ถ้านายทะเบียนอนุญาตให้นำเข้าซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน ให้ผู้นำเข้าขอรับใบอนุญาต ภายในกำหนดหกสิบวัน นับแต่วันรับแจ้งความการอนุญาตนั้นเป็นหนังสือ

ถ้านายทะเบียนไม่อนุญาตให้ส่งเป็นหนังสือ ให้ผู้นำเข้าส่งกลับออกนอกราชอาณาจักรซึ่งอาวุธ ปืนหรือเครื่องกระสุนปืนนั้นภายในกำหนดเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันและไม่เกินหกเดือน นับแต่วันที่ได้รับ คำสั่ง ในกรณีที่ไม่สามารถแจ้งคำสั่งให้ผู้นำเข้าทราบได้ ให้นายทะเบียนโฆษณาคำสั่งนั้นทางหนังสือพิมพ์และ ปิดประกาศในที่เปิดเผยเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เมื่อพ้นกำหนดให้ถือว่าผู้นำเข้าได้ทราบคำสั่งนั้นแล้ว

สี่เดือนนับแต่วันที่อาวุธปืนเข้ามาถึงตามมาตรา ๓๑^{๑๑} ด้วย ซึ่งทั้งสองกรณีไม่ว่าผู้ใดจะเป็นผู้ส่งหรือนำเข้า ก็ต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติดังกล่าว สำหรับกรณีตามมาตรา ๑๖ นั้น เป็นบทบัญญัติสำหรับบุคคลธรรมดาที่นำอาวุธปืนติดตัวเข้ามาโดยยังไม่มีใบอนุญาตให้นำเข้า กฎหมายจึงบัญญัติให้ผู้นำเข้าแจ้งเป็นหนังสือและส่งมอบอาวุธปืนฯ ไว้แก่พนักงานศุลกากรแล้วจึงไปดำเนินการขออนุญาตนำเข้าเสียภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ส่งมอบอาวุธปืนให้แก่พนักงานศุลกากร ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๗ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด ปืนเอกภัทร ได้ส่งและนำอาวุธปืนเข้ามาในราชอาณาจักรแทนกรมการปกครองเพื่อเป็นสวัสดิการ มิใช่เป็นการนำอาวุธปืนติดตัวมา กรณีจึงไม่อาจดำเนินการตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ได้สำหรับข้อโต้แย้งที่ว่ากรมการปกครองเป็นผู้ส่งหรือนำเข้าอาวุธปืนดังกล่าว เพียงแต่มอบหมายให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปืนเอกภัทรเป็นผู้ดำเนินการแทน นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกาไม่อยู่ในฐานะที่จะวินิจฉัยได้ว่าใครเป็นผู้ส่งหรือนำเข้า เพราะขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริง แต่ไม่ว่ากรมการปกครองจะเป็นผู้ส่งหรือนำเข้าหรือห้างหุ้นส่วนจำกัด ปืนเอกภัทรเป็นผู้ส่งหรือนำเข้า ก็ไม่ทำให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายแต่อย่างใด

สำหรับประเด็นที่ว่าเมื่อกรมการปกครองได้ถือปฏิบัติตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ และคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๐๘/๒๕๓๕ เรื่อง จำกัดการออกใบอนุญาตให้บุคคลส่งหรือนำเข้าซึ่งอาวุธปืนบางชนิด ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยชอบแล้ว กรมการปกครองเป็นเจ้าของอาวุธปืนที่ส่งนำเข้าเพื่อเป็นสวัสดิการ นั้น เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่าไม่ว่าอาวุธปืนจะเป็นของใคร ก็ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ เช่นเดียวกัน เว้นแต่เป็นกรณีที่ได้รับยกเว้นตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยข้อโต้แย้งในประเด็นนี้อีก

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมคณะที่ ๑ และคณะที่ ๑๑) จึงมีความเห็นตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ที่ได้ให้ไว้ในบันทึกสำนักคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การส่งและนำเข้าซึ่งอาวุธปืน รายห้างหุ้นส่วนจำกัด ปืนเอกภัทร (เรื่องเสร็จที่ ๕๓๓/๒๕๕๖)^{๑๒}

(นายดิศทัต โหดระกิตย)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ธันวาคม ๒๕๕๗

^{๑๑}มาตรา ๓๑ เมื่ออาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนตามใบอนุญาตให้ส่งเข้ามาถึงแล้ว ถ้าไม่มีผู้รับไปจากกรมศุลกากรภายในกำหนดสี่เดือนนับแต่วันเข้ามาถึง ให้เจ้าพนักงานศุลกากรแจ้งเป็นหนังสือแก่ผู้รับใบอนุญาต แต่ถ้าส่งหนังสือนั้นไม่ได้ ก็ให้แจ้งแก่เจ้าของยานพาหนะหรือผู้ขนส่งที่นำเข้าให้ส่งกลับออกนอกราชอาณาจักรภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสือนั้น มิฉะนั้นให้อาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

^{๑๒}บันทึกสำนักคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การส่งและนำเข้าซึ่งอาวุธปืนรายห้างหุ้นส่วนจำกัด ปืนเอกภัทร ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๑/๐๗๗๗ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี